

A large, vibrant red mushroom sculpture with a white stem stands prominently in the foreground of a field of tall, golden-brown grass. In the background, a festival site is visible, featuring several white tents, a blue tent with the word 'WEN' on it, and a group of people gathered in the distance. The sky is bright with scattered clouds, suggesting a sunny day.

Země & Terra

I. běh | 1.-22. 7. 2023

Děti, rodiče i prarodiče,

ta věčná otázka, jestli jsme ve vesmíru sami, padá. Nejsme, protože jsme se letos v Kadově se dvěma mimozemšťany potkali. Byly v tom nějak houby, nejdřív jsme ale věděli leda tak houby, o co jde.

Pak jsme na to přišli, trochu všemu pomohli.

A abychom si líp vzpomněli, kdybychom zapomněli, vznikla tahle vzpomínka na tři červencové týdny v Kadově.

Loukaři

Téma

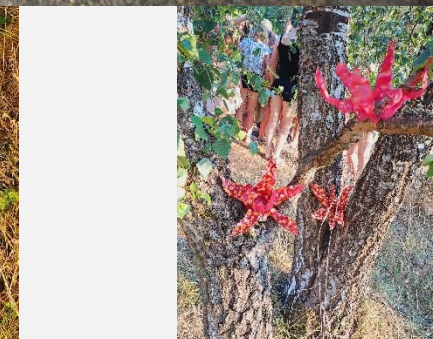
Příběh o přírodě a bytostech pozemských i vesmírných, který ukázal, že i mimozemšťané mají lidské cíle, city a chyby.

Celotáborové dobrodružství

Ihned po našem příjezdu jsme u břízy na louce uviděli zvláštní růžovo-zelené hmoty. Začali jsme jim říkat „růžovky“. Následující večer, když jsme zpívali v Alhambře, nad našimi hlavami něco proletělo a dopadlo do lesa za táborem. Když jsme na místo dopadu dorazili, z trosek vylezl chlupatý cizinec. Sice jsme mu nerozuměli, ale jeho cvakavý zvuk jsme si zapamatovali snadno.

Od toho okamžiku jsme nacházeli na různých místech po lese houby neznámého tvaru a zbarvení. Některé z nich dokonce svítily. Poprvé jsme je spatřili na pařezu nedaleko Viklanu. Když jsme se vrátili do tábora, zjistili jsme, že neznámý vedoucím snědl smaženici. Honzáč přišel s nápadem, že bychom mohli použít fotopast. V menší skupince jsme se proto vydali zpátky k pařezu, abychom ji nastražili. Tam jsme ho, našeho pana Neznámého, uviděli znovu. Kdo ho neviděl v ten večer, viděl ho druhý den ráno. Byl celý chlupatý, na zádech nesl obrovský hrb a měl čtyři oči.

Další den si nás přivolal les. Možná spíš Les, protože na nás mluvil! A strádal. Neznámý mu svou přítomností škodil a narušoval jeho rovnováhu. Na místech, kde ležely růžovky, se nově objevily i larvy. Rozhodli jsme se, že u nich budeme číhat. A podařilo se. Neznámý se opravdu ukázal. My jsme se za ním tajně vydali, až nás nevědomky dovedl k teleportu. Vylezl na jeden z kamenů, spustil zelený kouř a najednou byl pryč. V ten samý večer jsme potkali i agenty z ESA. Nosili žluté pláště, ale do obličeje jim vidět nebylo. Skrývali se za plynovými maskami. Ptali se nás, jestli jsme někoho zvláštního neviděli. Brouk s Ashley však pro jistotu vše popřeli, jak nám radil Les.

Když jsme se vraceli z koupání, po cestě do tábora Karel Ježek našel na zemi klíče. Chuchvalec obsahoval také „flešku“, která nesla název Blatouch 73. Patřila Davidu Koudelkovi. To jsme ale v tu dobu ještě nevěděli. Nalezli jsme v ní spoustu poznatků o našem Neznámém. Například informace o jeho vývoji, ale také termovizí natočené video, jak přicházíme ke spadlému letounu, nebo zpomalenou řeč neznámé bytosti.

Abychom ochránili Les, sebrali jsme všechny larvy kolem tábora a zakopali je do země, podle manuálu, který jsme našli v jednom ze souborů.

Asi i kvůli tomu na nás večer neznámý zaútočil. Nebyl však sám. Objevil se i druhý, úplně stejný jedinec. Zuřivě na sebe ječeli až, k našemu překvapení, proběhl mezi nimi souboj. Náš zachránce byl sice raněný, ale podařilo se mu útočníka vyhnat. Pokusili jsme se s ním druhý den promluvit. On nám rozuměl, my jemu však ani slovo. Jeho řeč byla na nás moc rychlá, abychom ji dokázali přeložit.

V ten večer se také ukázal Blatouch 73, tedy David Koudelka – nyní mladý muž, kdysi však dítě, které bylo na našem táboře v roce 2009. Druhý den nám přinesl satelit, díky kterému se nám podařilo řeč zpomalit, a my ji mohli konečně přeložit. Dozvěděli jsme se například, že naši neznámí se jmenují Ageril a Omeq a že pocházejí z planety Terra. Zjistili jsme, že se Kileje, jejich přírodě, vůbec nedaří a oni k nám jezdí sbírat ty zvláštní houby, které sami zasadili, aby zachránili to poslední, co z ní zbylo.

Peťan s Davidem se proto ve skafandrech vydali na Terru. Jejich misi jsme sledovali pomocí kamery, kterou měl David připevněnou na hlavě. Planety byly od sebe těžko k rozeznání. Ta druhá působila však úplně vyprahle a měla dvě Slunce. Kluky někdo přepadl a my rázem ztratili signál. Naštěstí se druhý den vrátili i s cennými poznatkami. Získali jsme archeologický nález mravenců a vzorek tamní houby. Následně jsme dali vzorek pod mikroskop a zjistili jsme, že se jedná o parazitickou houbu. Tedy o druh houby, která je závislá na přítomnosti hmyzu. Peťan s Davidem nám potvrdili, že tam za celou

dobu nepotkali jediného komára, brouka, nic... Na základě vědeckých poznatků jsme společně s Davidem vyvodili, že na druhé planetě pravděpodobně vymřel hmyz. Jednali jsme proto rychle a nějaké druhy jsme nasbírali, abychom je mohli teleportovat na druhou planetu. Uvědomili jsme si, že jedině tak dokážeme domov Agerila s Omeqem zachránit, aby už nemuseli jezdit k nám a náš Les nemusel strádat.

Davida jsme pověřili, aby hmyz odnesl Agerilovi s Omeqem k teleportu. Nic z toho se ale nestalo. David nás totiž zradil a my jsme po všech třech museli pátrat. Dostali jsme až k jeho příbytku, kde jsme našli sesbíraný hmyz a trezor. Podařilo se nám ho odemknout a my jsme tak zjistili, kde se David a ostatní nachází. David společně s Agerilem a Omeqem seděli na lavičce u staré boudy, kam chodíváme hrát Harpyje. Tam si pro ně měli přijít agenti z ESA. Když jsme dorazili za Davidem, uvědomil si, že udělal ohromnou chybu. Zradil nás, naše přátele, kvůli své celoživotní vášni – nedokázal si představit, že by o Agerila s Omeqem navždy přišel. Vysvětlili jsme mu, že přeci může jet s nimi a žít na jejich planetě, pokud si to tolik přeje. I když Ageril s Omeqem nejdříve Davidovi ukázali záda, nakonec svolili a dovolili Davidovi na jejich planetu vstoupit.

V ten moment ale dorazila ESA. Nora zavolala Jonovi, ať vyzvedne Davidův skafandr. My se dali na útěk a co nejrychleji jsme běželi k teleportu. Byli všude. Utíkali jsme přes louku pronásledováni asi deseti agenty. Jejich baterky prosvěcovaly noční louku i les. Jon naštěstí dorazil včas a přesun mohl proběhnout. Ageril, David a Omeq se společně s nasbíraným hmyzem teleportovali na planetu Terra. Stihli jsme to – v momentě přesunu se agenti otočili a šli pryč.

Druhý den se nám ze satelitu všichni tři ozvali. Vzkázali nám, že se příroda na planetě pomalu obnovuje. Dokázali jsme to. Na cípu lesa nám Ageril s Omeqem nechali něco na památku. Kolem pařezu na nás čekalo několik malých sošek, které vypadaly úplně stejně jako oni. Včetně těch vykulených očí...

Koho jsme potkali

Ageril a Omeq

Dva mimozemšťané z planety Terra. Hrbatí, chlupatí, se čtyřma vyvalenýma očima. Navštěvovali Zemi a sbírali zde zvláštní houby, aby zachránili svou planetu.

David Koudelka

Kdysi loukařské dítě, nyní mladý vědec, který svou práci s názvem Blatouch 73 zasvětil zkoumání Agerila a Omeqa. Spřátelil se s námi, pomáhali jsme mu, a on nás pak zradil. Svou chybu potom částečně napravil.

Agenti ESA

Postavy ve žlutých pláštích a plynových maskách. Agenti chtěli pro vědecké účely zajmout Agerila a Omeqa.

Les

Normální les, jenže zase ne úplně normální, protože s námi mluvil. Vyprávěl nám, že strádá, a trochu nám pomáhal radami.

Tematické dny

Tři dny, které se od ostatních trochu lišily. Prožili jsme v nich totiž samostatný příběh. Které to byly?

Ekosystém

Od rána nás obtěžoval dřevokaz, který nám sežral horní les, vyžral lízátkovník a teď chtěl požrat nás. Tak jsme při Broucích Kousácích sežrali larvy jemu. Tím jsme ale zase uškodili Netopýrům, kteří se jimi doteď živili, tudíž jsme jim pomohli sehnat potravu. Nakonec se ale i ti obrátili proti nám a my je museli porazit cestou starého dobrého Massacru at Kadov.

Hry a činnosti: Brouci Kousáci, Presentace o parazitech, Netopýři, Massacre at Kadov.

Mor

Chytli jsme mor, nic moc. Morový doktor nám sliboval uzdravení díky vývaru z bylin nasbíraných při Orchidejích. Díky dopisům z dřívější doby jsme ovšem zjistili, že nás podvedl, protože byliny jsme měli spálit společně se svým jménem. To jsme udělali až při stezce odvahy. I na ní nám morový doktor škodil, ovšem vyvázli jsme. Aspoň že jsme ubránili tábor, jehož se chtěl zmocnit.

Hry a činnosti: Orchideje, Mapky, Magie, Stezka odvahy.

Astronauti

Přímo z NASA za námi přišla Komise pro výběr astronautských talentů. Její přijímací síto bylo velice husté. Děti musely projít fyzickými i odbornými testy. První připravenost dokázaly při Úpolovkách, druhou při výrobě raketových modelů. Celou věc ztěžovali zloději, kteří průběžně z tábora kradli potřebný materiál. A pozor, některé rakety i vzlétly, byť jim do vesmíru kousíček scházelo.

Hry a činnosti: Úpolovky, hon za zloději, stavba a odpalování raket

Co jsme měli na táboře

Houby

Všelijakých barev i tvarů. Vyrostly u břízky, na cípu lesa, u rybníčku, na horním lese. Tvorové z planety Terra (byli u nás dva: Ageril a Omeq) je k nám chodili sbírat. Na jejich planetě totiž přestaly růst, čímž strádal tamější ekosystém. Ale že byly mimozemské, vypadaly takhle prapodivně.

Larvy

Vývojový stupeň mimozemských bytostí. Měly čtyři stádia.

1. Zvláštní oslizlá hmota, které děti říkaly růžovka.
2. Tmavomodré až fialové menší válečky.
3. Už větší válce, nahnědlé, lehce chlupaté a s boulemi navrch.
4. Velká a chlupatá larva. Byla jedna, a jak jsme ji uviděli, raději jsme sesbírali i všechny ostatní, aby se nám z nich nevylíhli nechtění sousedé.

Teleport

Opravdu. Místo v lese nad táborem, z něhož se Ageril a poté také Peťan s Davidem přesouvali na Terru.

Fotopast

Uvázali jsme ji na strom, abychom natočili tvora z jiné planety. Povedlo se. Viděli jsme, jak sbírá houby.

Satelit

Klasický, takový ten bílý kulatý, a k němu speciální zařízení. Přinesl nám ho David, který věc vlastnoručně zhotovil, a sloužil ke zpomalení řeči mimozemšťanů.

Klíčenka s fleškou

Náhodně nalezená cestou od rybníka. Kromě klíčů, o nichž jsme ještě nevěděli, k čemu slouží, obsahovala také flešku. Na ní byly dokumenty vztahující se k „našemu“ příběhu včetně záznamu přiletu mimozemské lodi.

Video z fotopasti, z přiletu a přímý přenos z Terry

Video z námi nastražené fotopasti nám poprvé ukázalo, jak vypadá mimozemšťan.

Video z přiletu jsme získali z nalezené flešky a nabídlo nám „infračervený“ pohled na ztroskotání lodi. Ve videu jsme byli i my, ty jo...

Přímý přenos z Terry, který zabral obrazem i zvukem první Peťanovy dojmy po přiletu na jinou planetu. Spojení se však po chvíli přerušilo.

Nástěnky

V jídelně jsme měli rozvěšené námi pořízené fotografie a informace o tom, co všechno zatím víme o tom pozoruhodném příběhu.

Vesmírný modul

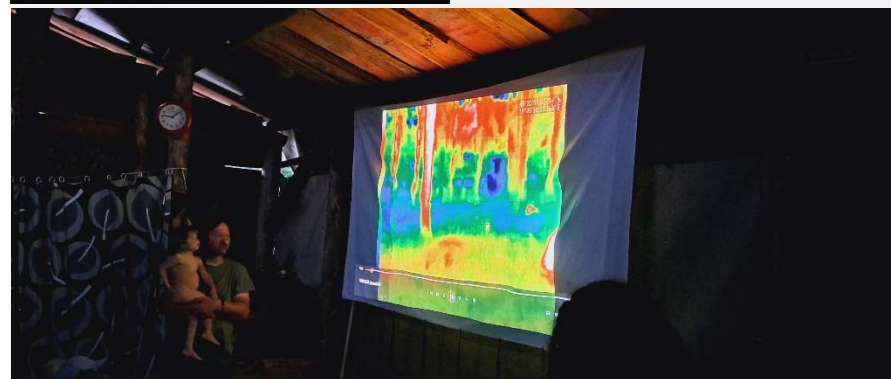
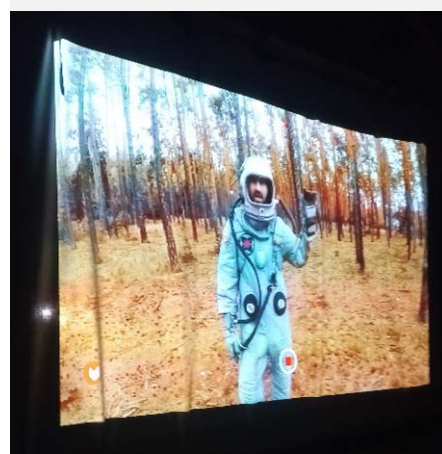
Šestiramenný komolý jehlan pokrytý termofólií. Stál u břízky a vyrobili jsme si ho my sami, když už nás potkal ten vesmírný příběh.

Krabičky s hmyzem

Abychom pomohli životu na jiné planetě, nasbírali jsme za pomoci vlastnoručně vyrobených sítěk hmyz různých druhů a spolu s Davidem, Omeqem a Agerilem jsme ho teleportovali na jinou planetu.

Davidův příbytek a jeho vybavení

Mobilheim umístěný na kraji obce. David v něm měl všelijaké technické vybavení, skafandry, různé nákresy i věci denní potřeby. Také však čtyři podivné obrázky vytvořené

umělou inteligencí a trezor. Z obrázků jsme vyluštili místa, kam se vydat, a na nich našli v černých krabičkách čtyři číslice k trezoru. Otevřen! V něm byla mapa.

Mapa

Mapa okolí s vyznačenými místy, kterou jsme našli v trezoru. Mezi nimi i lesní chajda, k níž jsme se vydali a u které jsme našli Davida, Omega a Agerila.

Závěrečný dar

Malé postavičky mimozemšťana. Věnovali nám je Omega a Agerilem, zbylo na každého.

Rozlišení družinek

Osm trojčipých barevných šátků se znakem Loukaře. Děti je nosily nejčastěji na krku.

Bodování družinek

Mapa hvězdné oblohy s osmi souhvězdími, jedním pro každou družinku. Za získané body se postupně rozsvěcovaly hvězdy. Přesný počet bodů ukazovalo číslo na kartičce. Mapa visela v oktopusu.

Bodování jednotlivců

Obdélníková deska a na ní síť se jmény všech dětí. Co deset bodů, to jeden puntík do bodování. Nahoře obrázky hub se jmény označujícími získanou hodnotou, vpravo pak kolonky pro zaznamenání splněných misí, tedy bobříků. Deska visela v oktopusu.

Knížičky

Stříbrné rozkládací desky. Každé dítě mělo své, s vlastní fotkou zhotovenou polaroidem. Sloužily k zaznamenání získaných hodnotí a splněných misí.

Vlajky

Státní vlajka vlála na stožáru nad maskovačkou.

Dvě menší trojúhelníkové visely pod ní. Na jedné byl znak celotáborového dobrodružství, a sice postavička Loukaře ve skafandru na pozadí s hlavou „našeho“ mimozemšťana, a kolem všude houby. Na druhé pak Loukař.

Znak na tričko

Dvě mapy dvou planet. Na jedné Země, na druhé inverzní Terra.

Zpěvník

Písničky a kromě nich zase morseovka, šifry, uzle, první pomoc a mapa.

Porták a Divadelňák

Dřevěné korálkové náramky.

Diplomy

Za umístění v družinkách, jednotlivcích, za tábornickou i sportovní olympiádu, za nejlépe i nejhůře uklizený stan, za divadýlka, za Portu.

Družinky

Družinky jsou uvedeny v pořadí, v němž se umístily, vedoucí a jeho pravá ruka jsou uvedeni nahoře. Děti si názvy vybíraly samy.

1. Božský švestky

tmavě modří

Sofča Vlačihová

Karel Ježek

Tomáš Kubelka

Martin Hedbávný

Martin Kolisch

Mia Collard

Alenka Kolischová

Lara Jaklová

Dan Berkovič

2. Mlhovina SVM

světle modří

Elia Collard

Viki Becková

Anička Hedbávná

Emil Valchář

Bára Zimová

Magda Štollová

Matěj Hrubý

Charlotte Pásztorová

Bára Hamouzová

3. Houby z Marsu

fialoví

Ondra Karlík

Mariánka Čížková

Bětko Škvorová

Zbýša Daniček

Joey Hronešová

Ondra Žížala

Libuška Čížková

Marie Anna Oušková

Zuzka Francová

4. Galaktické lusky

zelení

Maťo Kopecký

Vašek Nováček

Kája Sapíková

Ferda Škvor

Petr Čermák

Mariánka Fabiánová

Johanka Štursová

Emička Šusterová

Darek Hrubý

5. Astropampelišky

žlutí

Eliška Jarešová

Petr Jakl

Ben Šikl

Klárka Procházková

Saška Kopecká

Radek Hein

Áňa Moravcová

Dan Havel

Anetka Ungermanová

6. Starfoxes

oranžoví

Anička Sapíková

Matěj Krákora

Marian Šikl

Anička Kratochvílová

Jessika Ferková

Tonička Hrubá

Ondra Hein

Bára Francová

Jonáš Březina

7. Andromeda

růžoví

Tonda Nováček

Bart Šikl

Maruška Paire

Ben Mahler

Honzík Štursa

Elisa Polcarová

Alice Miossec

Marek Dubišar

Madlenka Hrubá

8. Meziplanetární jahůdky

červení

Bruno Valchář

Clara Polcarová

David Biras

Leontýna Králíková

Maruška Štollová

Vilda Čížek

Mája Švecová

Oliver Havel

Jáchym Březina

Pořadí jednotlivců

1. Maruška Štollová
- 2.-3. Anička Hedbávná
Petr Čermák
4. Martin Hedbávný
5. Clara Polcarová
6. Marian Šikl
7. Bětko Škvorová
8. Martin Kolisch
9. Honza Štursa
10. Petr Jakl

Vedoucí

Na celou dobu, na kus nebo jenom na kousek tábora.

Hlavní vedoucí

Ondra Brouk Škvor

Vedoucí a praktikanti

Pavel Poopie Nováček, Jan Bohouš Stuchlík, Nora Najimová, Petr Peřan Bureš, Marta Ashley Babková, Eliška Gemrotová, Jan Honzáč Karlík, Jiří Štollík Štolle, Natka Hronešová, Pája Dubišarová, Vincent Jakl, Saša Becková, Jan Jon Hrubý, Vítek Křelina, Jolanka Dubišarová, Natálka Dubišarová, Petr Pýtý Karlík, Ema Kalivodová, Vojta Mezihorák, Eliška Pařková, Lucka Setnická, Pavla Pája Machačová, Pepča Končelíková, Hedvika Krákorová, Anna Švecová

Zdravotnice

Bára Forgáčová, Sára Davidová, Sára Hudson

Kuchaři

Martina Opča Hedbávná, Jan Kako Štursa, Jan Vasil Čížek

Řidiči

Marek Mařena Rachač, Fíla Martin, Hóna Karlík

Prckové

Emil, Aneřka, Magda, Spýřa, Štěpánka, Čenda, Fraňo, Belo, Alma, Johanka, Tobiáš

34	MAHLER PETR	●
35	NOVAČEK BEN	●
36	ŠIKL BENEJŠ	●
37	ŠIKL BENJAMIN	●
38	COLLARD MIA	●
39	FABIÁNOVÁ MARIANA	●
40	FRANCOVÁ BAŘA	●
41	HAMOUZOVÁ BAŘA	●
42	JAKLOVÁ LARA	●
43	KOPECKÁ SAŠKA	●
44	ODŠKOVÁ MARIE ANNA	●
45	POLCAROVÁ ELISA	●
46	ŠVECŮV MAJA	●
47	ČIŽEK VILDA	●
48	DUBISÁR MAREK	●
49	HEDBÁVNÝ MARTIN	●
50	HEIN RADEK	●
51	HRUBÝ DAREK	●
52	HRUBÝ MATĚJ	●
53	ŠTURSA EMIL	●
54	VALČKOVÁ LIBUŠKA	●
55	TONIČKA	●
56	MADLENKA	●
57	ENKA	●

Účastníci tábora

Alena Kolischová

Alice Miossec

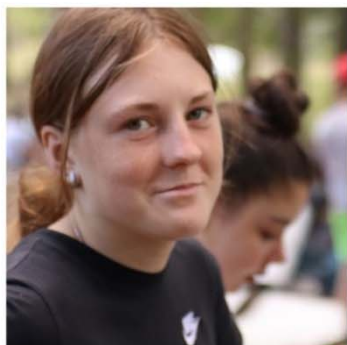
Aneta Ungermanová

Anička Hedbávná

Anička Kratochvílová

Anička Sapíková

Bára Francová

Bára Hamouzová

Bára Zimová

Bart Šikl

Ben Mahler

Ben Šikl

Bětka Škvorová

Bruno Valchář

Clara Polcarová

Účastníci tábora

Dan Berkovič

Darek Hrubý

David Biras

Elia Collard

Elisa Polcarová

Ferda Škvor

Dan Havel

Oliver Havel

Honza Štursa

Charlotte Pásztorová

Jáchym Březina

Jessika Ferková

Joey Hronešová

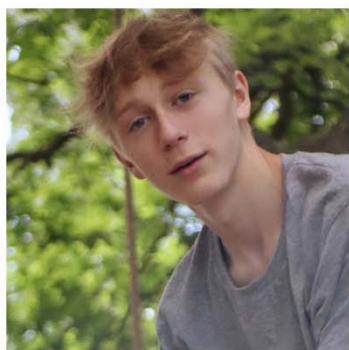

Johanka Štursová

Jonáš Březina

Účastníci tábora

Karel Ježek

Klára Procházková

Kája Sapíková

Lara Jaklová

Leontýna Králíková

Libuška Čížková

Madlenka Hrubá

Magda Štollová

Mája Švecová

Marek Dubišar

Mariana Fabiánová

Mariana Čížková

Anička Moravcová

Marie Anna Oušková

Martin Hedbávný

Účastníci tábora

Martin Kolisch

Maruška Paire

Maruška Štollová

Matěj Krákora

Maťo Kopecký

Mia Collard

Ondra Hein

Ondra Karlík

Ondra Žízala

Petr Čermák

Petr Jakl

Radek Hein

Saša Kopecká

Sofča Vlačihová

Tomáš Kubelka

Účastníci tábora

Tonča Hrubá

Tonda Nováček

Vašek Nováček

Viki Becková

Vilda Čížek

Zbyša Daniček

Zuzka Francová

Marián Šikl

Matěj Hrubý

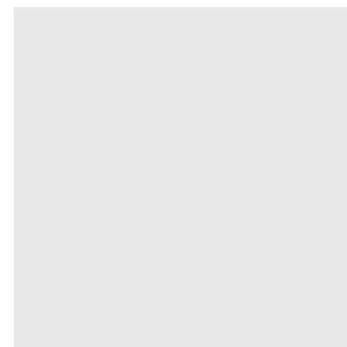
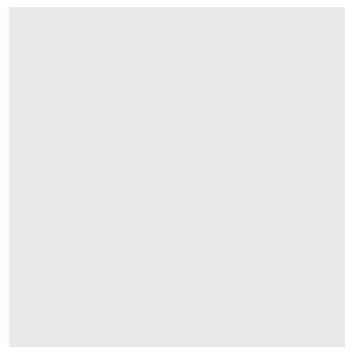
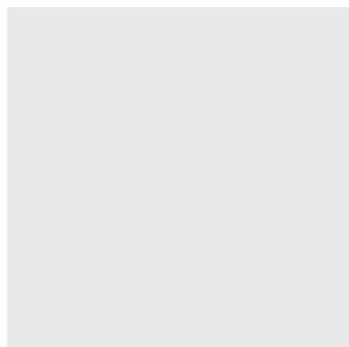
Eliška Jarešová

Ema Šusterová

Emil Valchář

Táborová hymna

hudba: Petr Karlík

text: Ondřej Škvor

Lesem v noci chodí strach
Dobrý sluha, špatný pán
Srdce, nohy dupou na poplach
Kuráž vadne jak v slunci tulipán

Houby se ví, kdo to je
Houby víme, že v tom jsou
Kde je touha, je i naděje
Že dobrý věci ty zlý odnesou

Strach a kuráž jsou dvě strany jedné mince
Vlezly do kolíčky po tátovi, po mamince
Bacha na ty, kdo mají pohled jak sám svatý
Stejně jako houby bývají jedovatí
Od Bible až dodnes ve všech knihách stojí
Že do lesa nesmí, kdo se v něm bojí

A je to pravda lesní
Že ten na houby nesmí

A je to pravda lesní
Že ten ty houby nesní

Táborové střípky

- ▶ Po čtyřech letech jsme byli **první běh**. Je to trochu zelenější tábor.
- ▶ Až na drobnosti jsme **byli zdraví**. Všech 72 dětí, vedoucí i prckové.
- ▶ **Počasí?** Docela v pohodě. Pár dní fakt vedro, občas bouřka, někdy déšť, ale dalo se to.
- ▶ Každý den nás budily tři písně, z toho jako první **Marsyas a Apollón**. Ta krásná dívka...
- ▶ Poprvé jsme zkusili **osm kategorií** a asi u toho zůstaneme.
- ▶ Vybudovali jsme **sluneční hodiny** a fungovaly.

- ▶ Vznikla mobilní **mapa hvězdné oblohy**, podsvícená, takže jsme v noci mohli koukat na hvězdy a souhvězdí a učit se jejich názvy.

- ▶ Po čase se na louku vrátil **spiralball**. Jen ho asi příště trochu zkrátíme.
- ▶ Nový byl také **oktopus**. Říkáme mu tak i přesto, že už nemá osm hran.

- ▶ Peťan se inspiroval přistáním vesmírné lodi a vyrobil **modul**. Jen vzlétnout.
- ▶ **Hymnu složil Pýtý** a byla to jeho první loukařská.
- ▶ Proběhl pokus. A sice, že **každou píseň** ze zpěvníku zahrajeme **alespoň jednou**. Moc se to nepovedlo.
- ▶ Vyráběli jsme **rakety a věci z moduritu**. Kdybychom příště zase dělali rakety, tak bychom chtěli, aby z osmi vzlétly více než dvě.

▶ Zuzku Francovou píchli **čtyři sršni do nohy**, ale nestěžovala si. Taky proto, že zrovna držela bobříka mlčení.

▶ Jako předskokan Lou Bandu vystoupila na Portě dětská kapela **Lou Gang**, která sklídila velký úspěch svou původní rapovou písní. Vystoupila s ní dokonce i na diskotéce, kde si nadšení posluchači vyžádali přídavek, což

byla zase ta samá píseň, protože víc jich v repertoáru doposud není.

▶ Bylo hodně scének. Do mnoha z nich se zapojila Hedvika v šedém kostýmu, vždy v roli nějakého stroje. **Hedvikátor 3000**.

▶ Děti, hlavně ty starší, si na základě jedné scénky oblíbily pochybnou píseň o zelenině s názvem **Zelenina utíká**. Hrála pak opakovaně na diskotéce.

▶ Vznikl gang, který dohlížel, **aby děti škrábaly brambory**. Nějak takhle to bylo: „Jaké je první pravidlo našeho gangu? Loupání brambor! Jaké je druhé pravidlo našeho gangu? Loupání brambor! Jaké je třetí pravidlo našeho gangu? Kdo nebude loupát brambory, skončí pod drnem!“ Až tak ostrý to ale nebylo...

▶ Nejméně dvakrát jsme se něco dost dozvěděli. **O houbách**, když už byly všude kolem nás, a také o tom, jak se tvoří **rodokmen**.

▶ Na gastrodni jsme připravovali **tortilly a trhanec** se zkaramelizovanými broskvemi.

▶ **Karel Ježek** našel klíčenku s fleškou a jako spořádaný chlapec ji odevzdal vedoucím. Vysloužil si za to od dětí ovace, a to pokaždé, když o tom šla zmínka. Vlastně i když o tom žádná zmínka nešla. **Potlesk**.

▶ **Vyputovali jsme** přibližně v půlce tábora, zase ve čtyřech skupinkách. Na Placák, k Bábě, do Lomu a do Pole.

- ▶ Všechny děti jsme **vyfotili polaroidem** a aktuální snímky nalepili do knížeček.
- ▶ Japonská **brána Tori**, která se objevila na loňském táboře, se stala **novým postem**. Neboli místem, kam se při hrách běhá.
- ▶ Po mnoha letech proběhl **Massacre at Kadov**. Skoro nic se skoro nikomu nestalo.
- ▶ **Nehráli jsme Slepou stezku**. Je to možná úplně to nejvíc, co se dětem na táboře líbilo. Ale příští rok už jo!
- ▶ Proběhl **Gulag**, ale trochu jinak. Děti se nejprve ujali hodní dozorcí, bída začala až pak...
- ▶ David – vědec, který se s námi skamarádil, ale pak nás lehce zradil – přivezl do tábora **Autobus**. Neboli novou hru. Asi se líbila, protože si ji děti vybraly **jako opakovačku**.

- ▶ **Opakovačky jsme dokonce stihli dvě**. Zahráli jsme si i LaLaLand, který ovšem pro sebe navzájem připravily jednotlivé družinky. Hráli i vedoucí a vyhráli, co se dá dělat.
- ▶ **Vedoucí** však nevyhráli **proti dětem** ve fotbale. Po úporném boji včetně prodloužení skončil zápas bez branek. Hrála se i přehazka dětí proti vedoucím, ale tam se to asi nepočítalo. Na basketbal nedošlo, protože v době zápasu začalo dost pršet.
- ▶ Děti pro vedoucí připravily něco jako Mapky, říkaly tomu **Astromapky** a byly to spíš Mapky na druhou. Nejdřív se totiž běhalo a pak se běhalo ještě dál.
- ▶ **Úterý 18. července bylo fakt nabitě**. Stihli jsme Tutti Frutti, Bobříky, Las Vegas, Bizony, Autobusy, sběr hmyzu – a navrch ještě víc než dvouhodinové večerně-noční dobrodružství u teleportu, u mobilheimu, v Kadově, u chajdy a nakonec znovu u teleportu.
- ▶ Dětská divadýlka neboli **Louk-flix** nabídla kultovní tematiku, například Star Wars, Harry Potter a jiné.

- ▶ Divadelní diplomy nám podepsal **Ondřej Vetchý** a natočil k tomu i videozdravici. Tak jsme mu poděkovali taky na video, a sice **Děkujeme, pane plukovníku!** To proto, že mu tak jeho studenti říkají. Doufejme, jinak bude překvapený.
- ▶ Promítali jsme dva filmy. **Apollo 13** v jídelně a **VALL-I** v Alhambře.
- ▶ **Svatby** proběhly v duchu Divokého západu.

- ▶ Zapomněli jsme udělat **společné foto**. Takže si ho každý teď představíme v hlavě, jako by bylo.

prosinec 2023 | Loukaři